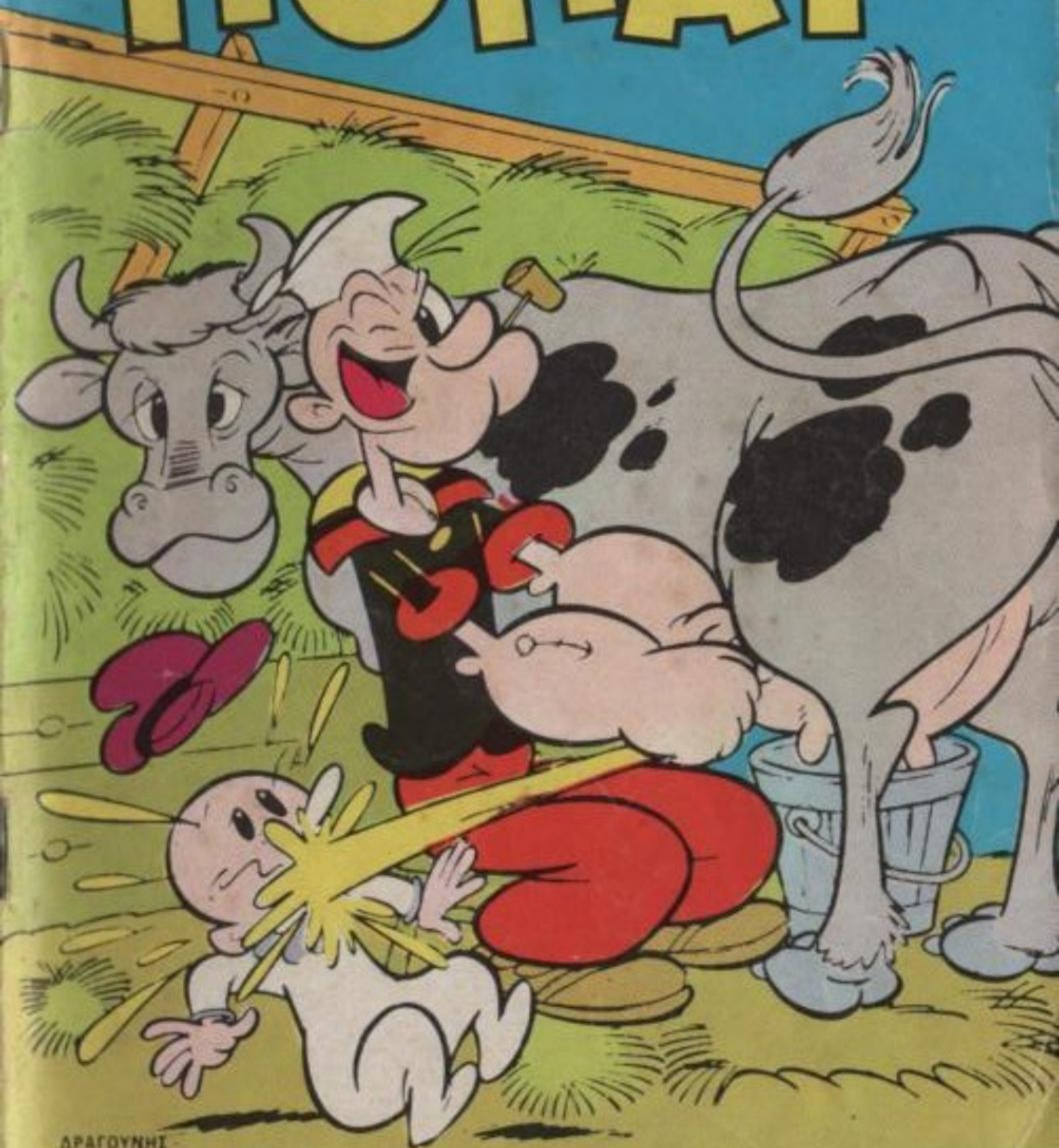

ΠΟΠΑΪ

ΜΗ ΧΑΣΕΤΕ
ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΤΟΥ
«ΠΟΠΑΪ»

Ο άσπιδονος, ο θρυλι-
κός εβραϊκός, το
σιδερόδρομο του ναυ-
τάκι σε νέες κατό-
πληκτικές εξορμήσεις

ΠΟΠΑΪ®

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΑΙΔΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΕΤΟΣ Η' ΑΡΙΘ 348-ΔΡΧ 9-21 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1980

Λυκαβηττού 1γ-Αθήναι 135
τηλέφ. 3638842 3602139

Τεχνικοί εγκαταστάσεις
Ορφείας 130-132-Ρουφ.
τηλέφ κέντρον 3470300

Εκδοτής Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ
Ιφικράτους 4-Αθήναι

ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ

Διευθυντής συνταξέως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Γ. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ
ΚΩΝ/ΝΟΣ Γ. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ

Εκδοτρια εταιρεία
Ι.Γ. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ & ΥΙΟΙ Ε.Π.Ε.

DRAGOUNIS publisher
JOHN G. DRAGOUNIS & SONS LTD
10 Lycabittou Street Athens 135

Υπεύθυνος τυπογραφείου
Β. Γεωργιάδης
Μεταμορφώσεως 40-42

*Απαγορεύεται κάθε αναπαραγωγή

© 1973 K.F.S. (USA) PRODUCTIONS PRINTED IN GREECE

ΠΡΟΤΟΝΟΣ ΤΟΥ ΜΑΥΡΟΥ ΚΟΥΡΣΑΡΟΥ

ΠΗΓΑΙΝΕ ΑΥΤΗ ΤΗ ΣΠΑΝΑΚΟ-
ΠΙΤΤΑ ΣΤΟΝ ΠΟΠΑΪ! ΦΤΙΑΧΝΕΙ
ΣΤΟ ΛΙΜΑΝΙ ΤΑ ΔΙΧ-
ΤΥΑ ΤΟΥ!

ΝΑΙ, ΟΛΙΒ!

ΝΑ ΤΟ ΠΛΟΙΟ ΤΟΥ ΠΟΠΑΪ!
ΛΕΙΠΕΙ ΟΜΩΣ Ο ΙΔΙΟΣ!

ΙΣΤΙ ΠΗΓΕ ΝΑ ΚΟΥΒΕ-
ΝΤΙΑΣΕΙ ΜΕ ΤΟΥΣ
ΨΑΡΔΕΙ!

ΜΑΝΟΥΛΑ ΜΟΥ! ΑΥΤΑ ΤΑ ΧΑΡΤΙΑ ΑΠΟ-
ΔΕΙΚΝΟΥΝ ΠΩΣ ΑΥΤΟΣ Ο ΤΥΠΟΣ ΕΙΝΑΙ
Ο ΓΑΜΠΡΟΣ ΤΟΥ ΜΑΥΡΟΥ ΚΟΥΡΣΙΑ-
ΡΟΥ!

ΔΗΛΑΔΗ ΑΝΤΡΑΣ ΤΗΣ
ΓΙΟΛΑΝΤΑΣ!

ΚΑΙ ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η
ΓΙΟΛΑΝΤΑ;

Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΜΑΥΡΟΥ ΠΕΙΡΑΤΗ, ΤΟΥ
ΠΙΟ ΑΓΡΙΟΥ ΚΑΚΟΠΟΙΟΥΝ ΠΟΥ ΤΟΝ ΓΥ-
ΡΕΥΟΥΝ ΟΛΕΣ ΟΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΕΣ ΤΟΥ
ΚΟΣΜΟΥ!

ΕΔΩ ΔΕΙΧΝΕΙ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ. ΜΕ ΛΙΓΗ ΤΥΧΗ
ΛΟΙΠΟΝ, ΙΣΟΣ ΜΠΟΡΕΣΟΥΜΕ ΝΑ
ΤΟΝ ΠΙΑΣΟΥΜΕ!

ΣΤΗΝ ΠΗΓΗ
ΤΟΥ ΣΑΤΑΝΑ!

ΕΧΩ ΕΝΑ ΣΧΕΔΙΟ! ΘΑ ΠΑΡΕΙΣ ΕΣΥ ΤΗ
ΘΕΣΗ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΤΗ ΠΟΥ ΠΙΑΣΑΜΕ ΚΙ' Ε-
ΤΣΙ ΘΑ ΜΠΕΙΣ ΣΤΟ ΚΡΗΣΦΥΓΕΤΟ ΤΟΥ
ΜΑΥΡΟΥ ΚΟΥΡΣΙΑΡΟΥ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΣΕ
ΥΠΩΣΙΑΣΤΟΥΝΕ!

...ΚΑΙ ΘΑ ΦΕΡΕΙΣ ΣΕ
ΠΕΡΑΣ ΤΗΝ ΑΠΟΙΣΤΟ-
ΛΗ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΧΥΘΕΙ
ΑΙΜΑ!

ΑΝ ΚΑΤΑΛΑΒΑ ΚΑ-
ΠΕΡΑΣ ΤΗΝ ΑΠΟΙΣΤΟ-
ΛΗ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΧΥΘΕΙ
ΦΟΡΕΙΣ ΑΓ' ΑΥΤΗ
ΤΗ ΣΤΟΛΗ.Ε;

ΑΡΝΟΥΜΑΙ ΝΑ
ΝΤΥΘΩ ΣΑΝ ΚΛΟ-
ΟΥΝ! ΕΙΜΑΙ ΣΟΒΑ-
ΡΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ!

ΕΚΕΙΝΟ ΠΟΥ
ΕΧΕΙ ΣΗΜΑΣΙΑ
ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ Η ΣΤΟ-
ΛΗ, ΑΛΛΑ Η
ΦΑΤΣΙΑ!

ΠΗΓΑΙΝΕ ΝΑ ΠΕΙΣ ΣΤΗΝ ΟΛΙΒ, ΟΤΙ ΠΑΘ
ΝΑ ΠΙΑΣΕ ΤΟΝ ΜΑΥΡΟ ΚΟΥΡΣΙΑΡΟ
ΚΑΙ ΠΩΣ ΙΣΟΣ ΑΡΤΗΣΕ ΓΙΑ
ΤΟ ΦΑΓΗΤΟ!...

ΧΜ....

ΜΙΑ ΤΕΤΟΙΑ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ
ΣΑΝ ΚΙ' ΑΥΤΗ ΔΕΝ ΓΙ-
ΝΕΤΑΙ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ. ΔΕΝ
ΘΕΛΩ ΝΑ ΤΗ ΧΑΣΩ!

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΑΘ
ΣΤΟ ΝΗΣΙ ΤΗΣ ΧΕ-
ΛΩΝΑΣ. ΕΚΕΙ ΚΡΥΒΕ-
ΤΑΙ Ο ΜΑΥΡΟΣ
ΚΟΥΡΣΙΑΡΟΣ!

ΕΓΩ ΚΡΥΦΤΗΚΑ ΣΤΟ ΑΜΠΑΡΙ ΤΟΥ ΠΕΙ-
ΡΑΤΙΚΟΥ ΠΛΟΙΟΥ. ΕΛΠΙΖΩ ΝΑ ΜΗ ΔΩ
ΚΑΝΕΝΑ ΦΑΝΤΑΣΜΑ!

ΜΑΜΑ ΜΟΥ!

ΕΝΑΣ ΕΓΓΟΝΟΣ ΥΙΟΘΕΤΗΜΕΝΟΣ; ΜΠΑ! ΚΑΙ
Σ' ΑΥΤΟΝ Θ' ΑΦΗΣΩ ΤΟΥΣ ΘΗΣΑΥΡΟΥΣ ΜΟΥ!

ΠΟΙΟΥΣ ΘΗ-
ΣΑΥΡΟΥΣ;

ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΕΧΩ
ΣΤ' ΑΜΠΑΡΙ ΤΟΥ ΠΛΟΙ-
ΟΥ ΜΟΥ!

ΜΑ ΤΑ ΧΙΛΙΑ ΚΑΝΟΝΙΑ! ΠΟΙΟΙ
ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΙ;

ΠΡΟΣΕΧΕ ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΣΟΥ!

ΕΙΜΑΣΤΕ ΜΙΣΘΟΦΟΡΟΙ
ΓΙΑ ΝΑ ΒΓΑΔΟΥΜΕ ΑΠ' ΤΗ
ΜΕΣΗ ΤΟ ΜΑΥΡΟ
ΚΟΥΡΣΑΡΟ!

Ο ΜΑΥΡΟΣ ΚΟΥΡ-
ΣΑΡΟΣ ΕΙΜΑΙ Ε-
ΓΩ!

ΔΗΛΑΔΗ ΞΟΔΕΥΕΙΣ ΤΟΥΣ ΘΗ-
ΣΑΥΡΟΥΣ ΜΟΥ ΓΙΑ ΝΑ ΜΟΥ ΚΑ-
ΝΕΙΣ ΠΟΛΕΜΟ, Ε!

ΜΑ...

ΤΙ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ ΚΑΙ ΔΕΝ
ΤΟΝ ΑΡΠΑΖΟΥΜΕ, ΑΡΧΗΤΕ;
ΕΧΟΥΜΕ Κ' ΑΛΛΕΙΣ ΔΟΥ-
ΛΕΙΕΙ!

ΑΑΑΧ!

ΑΦΗΣΤΕ ΤΟΝ!
ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ ΔΙ-
ΚΗ ΜΟΥ ΔΟΥ-
ΛΕΙΑ!

ΜΑ ΤΟΤΕ ΓΙΑΤΙ
ΜΑΙ ΠΡΟΣΕΛΑΒΕΙ
ΕΜΑΣ ΤΟΥΣ ΜΙΣΘΟ-
ΦΟΡΟΥΣ;

ΠΙΣΩ! ΔΕΝ ΘΕΛΩ
ΝΑ ΧΥΘΕΙ ΑΙ-
ΜΑ!

ΚΑΤΑΡΑΜΕ-
ΝΕ! ΝΑ ΤΟΝ ΔΟΥΛΟΥ-
ΜΕ ΕΝΑ ΚΑΛΟ
ΜΑΒΗΜΑ!

ΒΡΑΝΓΚ! ΤΟΥΜΠ!

ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΕ! ΔΕΝ ΜΠΟΡΩ Ν' ΑΝΕ-
ΒΩ ΕΚΕΙ ΜΕ ΤΗ ΜΟΤΟΣΥΚΛΕΤΑ!
ΚΑΤΕΒΑ!

ΒΑ ΚΟΨΟ ΤΟ ΔΕΝΤΡΟ ΚΟΜΜΑ-
ΤΑΚΙΑ!

ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΠΡΟΣΕΥ-
ΧΗΣΟΥ!

ΠΑΡΕ ΠΟΠΑΥ!

ΓΚΝΑΜ!

ΦΥΛΑΞΟΥ!

ΒΟΥΠ!

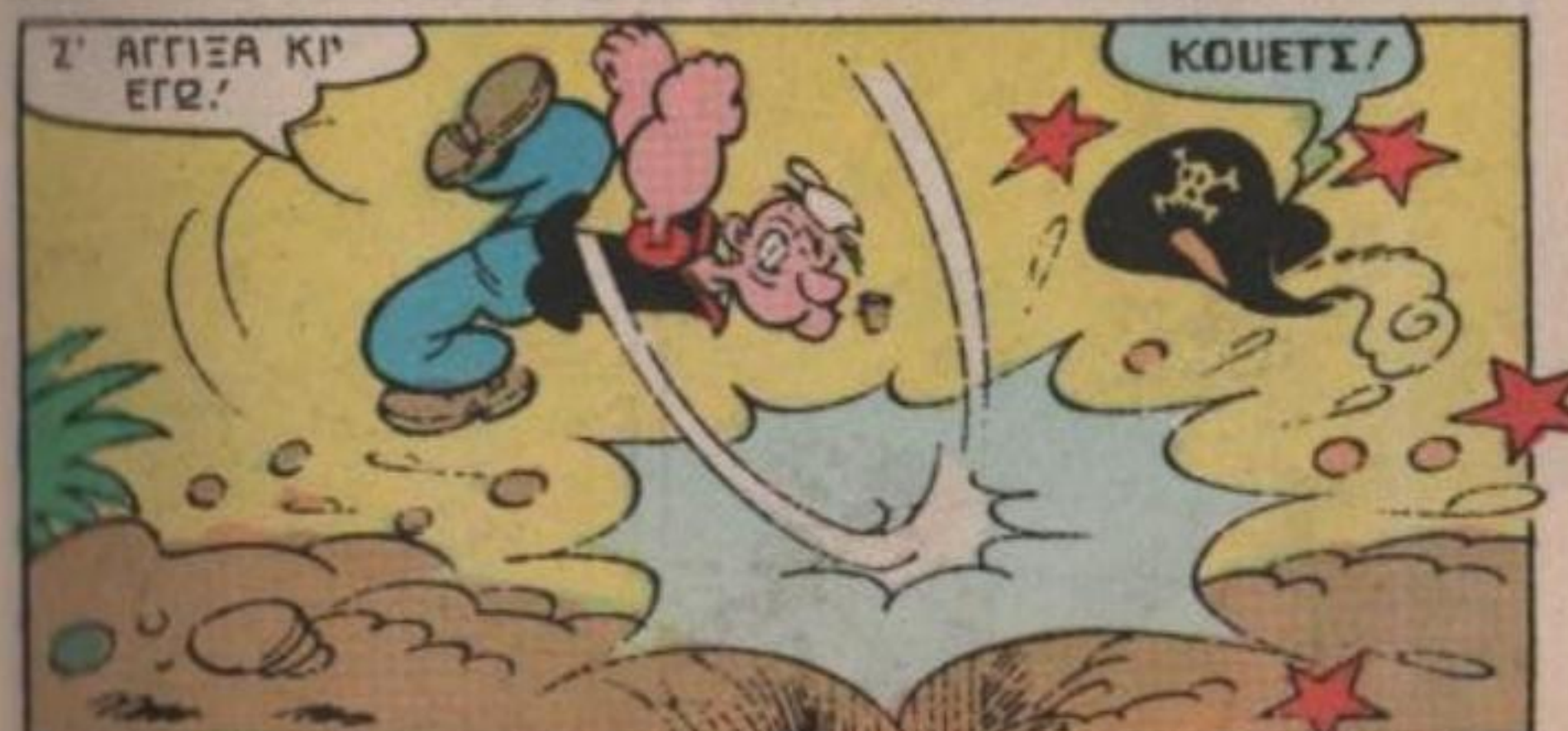
Σ' ΑΓΓΙΑ!

ΤΟ ΣΠΑΘΙ ΜΟΥ!

Σ' ΑΓΓΙΑ ΚΙ' ΕΓΩ!

ΚΟΥΕΤΣ!

ΓΙΑ ΝΑ ΠΑΡΩ ΤΟ ΡΟΠΑΛΟ!

ΓΥΡΝΑ ΣΤΟ ΝΗ-
ΣΙ ΣΟΥ, ΓΙΩΛΑΝ-
ΤΑ!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΡΕΠΕΙ Ν' ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΤΟΝ ΑΝΤΡΑ!

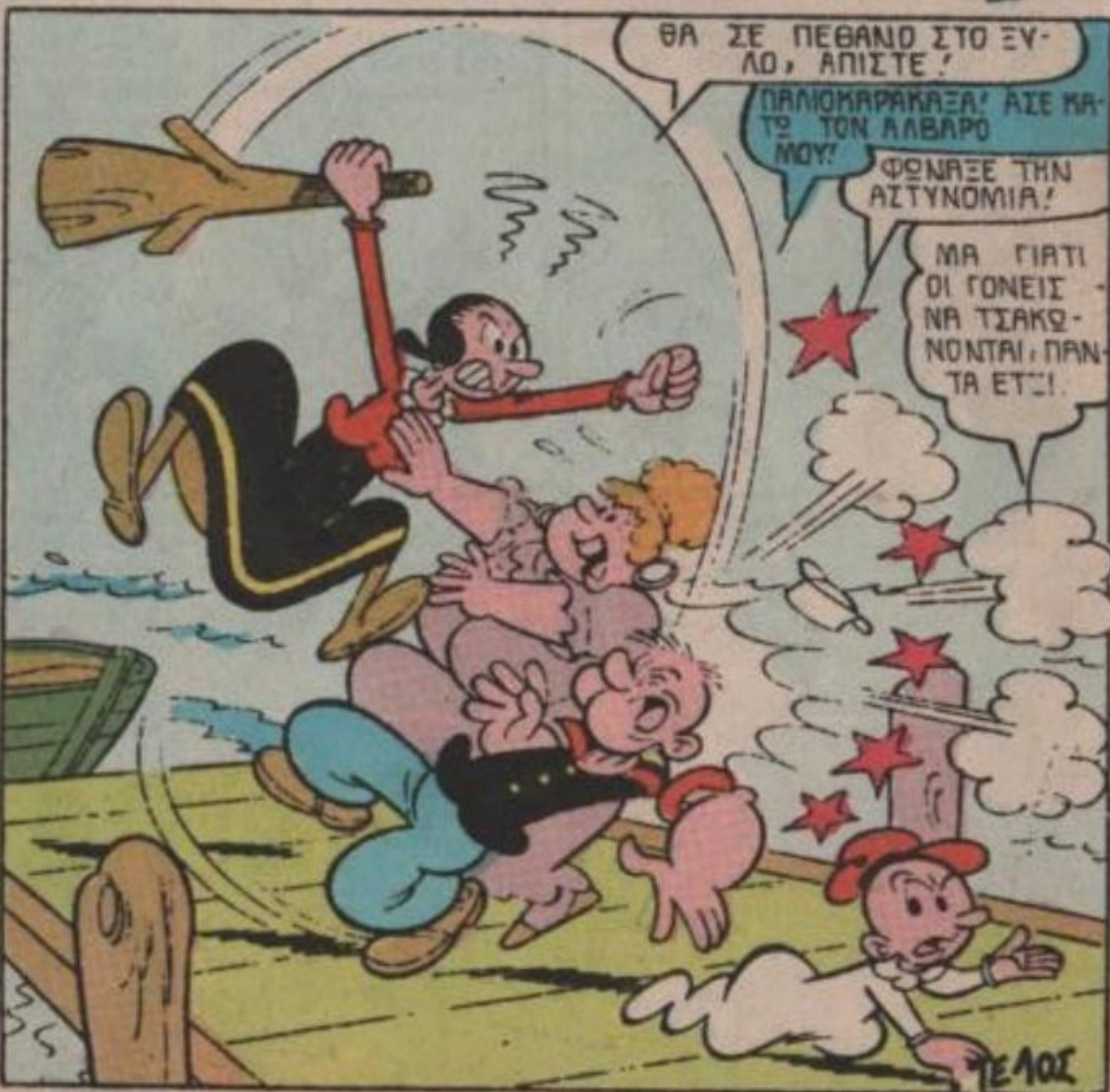

ΘΑ ΣΕ ΠΕΘΑΝΟ ΣΤΟ ΞΥ-
ΛΟ, ΑΠΙΣΤΕ!

ΠΑΛΙΟΚΑΡΑΚΕΣ! ΑΣΕ ΚΑ-
ΤΟ ΤΟΝ ΛΑΒΑΡΟ
ΜΟΥ!

ΦΟΝΕΣΣΕ ΤΗΝ
ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ!

ΜΑ ΓΙΑΤΙ
ΟΙ ΓΟΝΕΙΣ
ΝΑ ΤΣΑΚΩ-
ΝΟΝΤΑΙ, ΠΑΝ-
ΤΑ ΕΤΣΙ!

ΤΕΛΟΣ

Ο ΓΚΡΙΣΣΙΝΟ ΣΚΙΕΡ

ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΠΟΛ-
ΛΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΠΑΝΕ
ΣΤΑ ΒΟΥΝΑ ΓΙΑ
ΣΚΙ!

ΕΓΩ ΔΕΝ ΕΧΩ ΚΑΝΕΙ ΠΟΤΕ ΣΚΙ, ΑΛ-
ΛΑ Μ' ΑΡΕΖΕΙ ΠΟΛΥ!

ΑΛΗΘΕΙΑ ΟΜΩΣ ΓΙΑΤΙ ΝΑ ΜΗ ΔΟΚΙ-
ΜΑΣΩ ΝΑ ΚΑΝΩ ΚΑΙ ΤΟ ΣΚΙ?

ΙΣΟΥ ΝΑ ΒΡΩ ΥΛΙΚΑ ΝΑ
ΦΤΙΑΞΩ ΣΚΙ!

ΑΥΤΑ ΤΑ ΑΧΡΗΣΤΑ ΥΛΙΚΑ ΔΕΝ ΧΡΕΙΑ-
ΖΟΝΤΑΙ ΠΙΑ ΣΕ ΚΑΝΕΝΑΝ!

ΘΑ ΠΑΡΩ ΑΥΤΕΙΣ ΤΙΣ ΜΕΓΑΛΕΙΣ ΤΑΒΛΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ
ΣΚΙ!

ΤΑ ΚΑΤΑΡΤΙΑ ΑΥΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΛΙΩΝ ΚΑ-
ΡΑΒΙΩΝ ΘΑΝΑΙ ΤΑ ΜΠΑΙΣΤΟΥΝΙΑ!

ΒΟΥΠΛΑ!

ΚΙ' ΑΥΤΕΙΣ ΟΙ ΠΑΛΙΕΣ ΡΟΔΕΣ ΘΑΝΑΙ
ΤΟ ΚΑΤΩ ΜΕΡΟΣ
ΤΟΥ ΣΚΙ!

ΤΩΡΑ ΔΕΝ ΑΠΟΜΕΝΕΙ ΠΑΡΑ ΝΑ
ΤΑ ΕΤΟΙΜΑΣΩ!

ΤΑ ΠΕΔΙΛΑ ΤΟΥ ΣΚΙ
ΕΙΝΑΙ ΕΤΟΙΜΑ!

— ΚΑΙ ΤΑ ΜΠΑΙΣΤΟΥΝΙΑ!

ΕΙΜΑΙ ΕΤΟΙΜΟΣ Ν' ΑΡΧΙΣΩ ΤΩ-
ΡΑ ΝΑ ΚΑΝΩ ΣΚΙ!

ΕΠΕΙΔΗ ΟΜΩΣ ΔΕΝ ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΩ ΤΑ ΒΑΓΟΝΑΚΙΑ, Θ' ΑΝΕΒΩ ΜΕ ΤΑ ΠΟΔΙΑ ΣΤΟ ΒΟΥΝΟ!

ΜΕ ΤΟΝ ΕΡΧΟΜΟ ΤΟΥ ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ ΑΥΞΑΝΕΙ ΕΠΙΣΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΟ! ΠΡΕΠΕΙ ΛΟΙΠΟΝ ΝΑ ΠΡΟΖΕΧΟΥΜΕ ΚΑΛΑ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ!

ΑΧ... ΠΡΟΖΕΞΤΕ!

ΕΙΝΑΙ Ο ΓΙΓΑΝΤΑΣ ΓΚΡΙΣΖΙΝΟ... ΚΑΙ ΠΑΡΕΙ ΚΙ' ΑΥΤΟΙΣ ΓΙΑ ΣΚΙ!

ΑΧ! ΠΑΡΑ ΛΙΓΟ ΝΑ ΜΑΣ ΛΥΣΕΙ!

ΕΦΤΑΣΑ ΣΤΗΝ ΚΟΡΥΦΗ ΤΟΥ ΒΟΥΝΟΥ!

ΕΜΠΡΟΣ ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΤΕΒΑΙΝΟΥΜΕ!

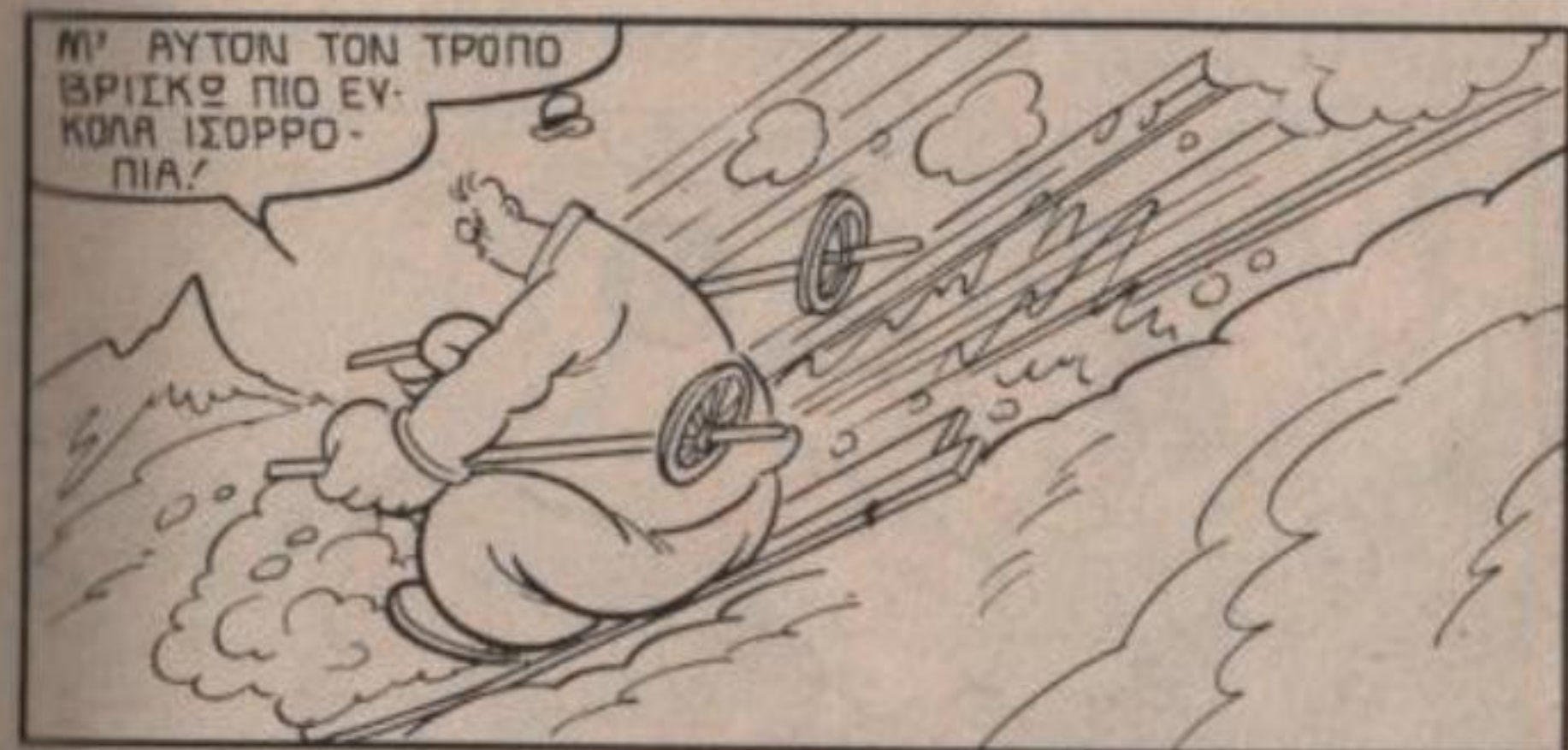

ΘΑ ΚΑΤΕΒΩ ΚΑΙ ΓΩ, ΑΠ' ΤΗΝ ΠΙΣΤΑ ΤΩΝ ΣΚΙΕΡ!

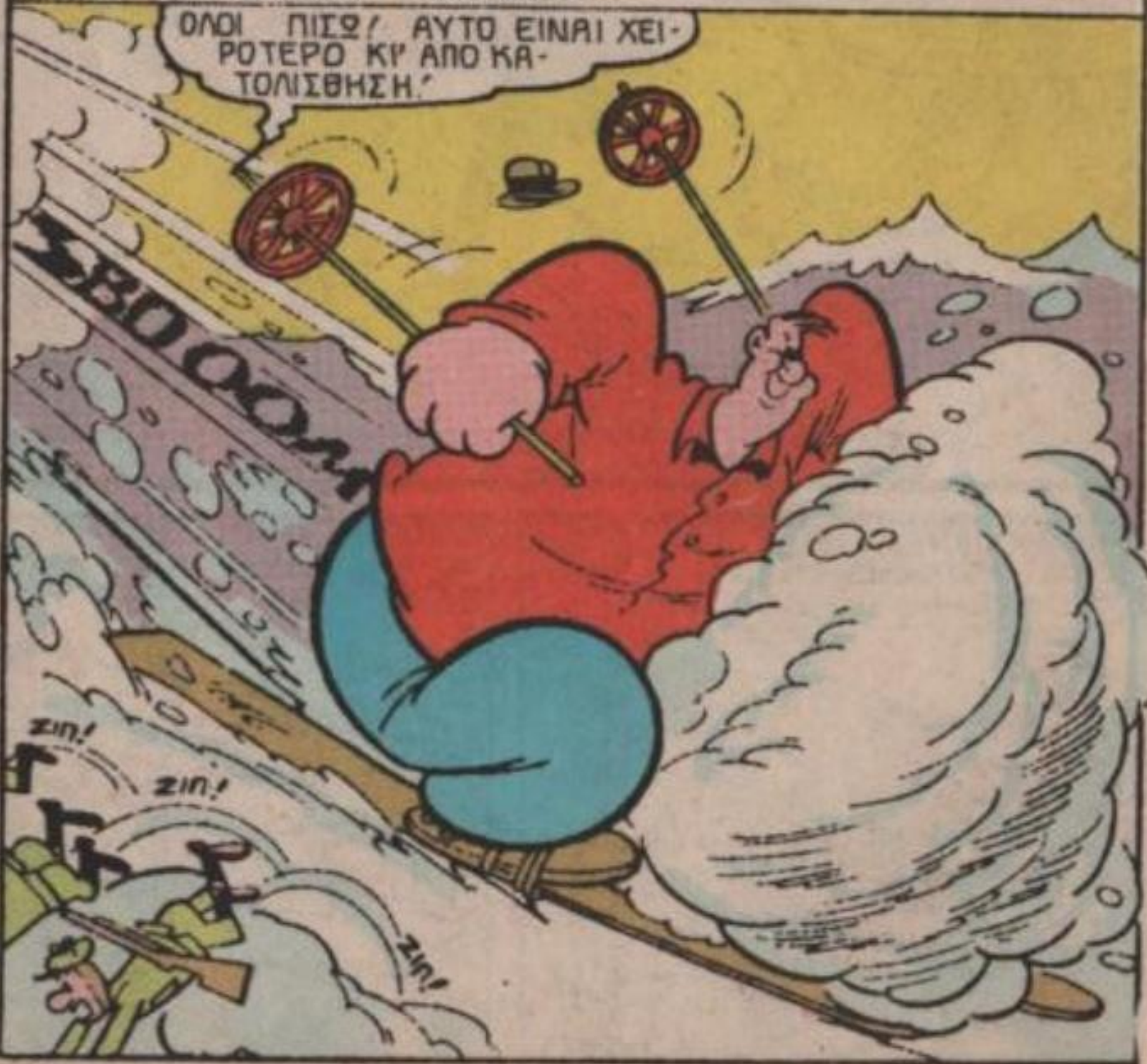
ΕΙΜΑΙ ΕΤΟΙΜΟΣ! ΧΕ! ΧΕ!

Ο ΓΚΡΙΣΣΙΝΟ ΚΑΤΕΒΑΙΝΟΝΤΑΣ ΠΑΡΑΣΕΡΝΕΙ ΚΑΙ ΜΙΑ ΜΕ-
ΓΑΛΗ ΠΟΣΟΤΗΤΑ ΧΙΟΝΙΟΥ....

ΕΥΤΥΧΩΣ ΟΜΩΣ, ΤΟ ΧΙΟΝΙ ΜΠΕΡΔΕΥΕΤΑΙ ΣΤΑ ΠΟΔΙΑ ΤΟΥ ΚΑΙ ΣΤΑΜΑΤΑΕΙ ΕΤΣΙ
Η ΚΟΥΡΣΑ ΤΟΥ ΓΚΡΙΣΣΙΝΟ....

ΧΙΟΥΜΟΡ

- 'Ο Κωστάκης έχει μαγουλάδες και δεν μπορεί να θγει!

- Δεν έχω πιά διάθεση για παιχνιδι...εσύ;

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

- 'Αλήθεια;

ΤΟ ΙΠΤΑΜΕΝΟ ΜΠΟΥΚΑΛΙ

ΠΙΝΕΤΕ "ΓΚΛΟΥ-ΓΚΛΟΥ ΚΟΛΑ"...ΤΟ
ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΑΝΑΨΥΚ-
ΤΙΚΟ!

ΔΕΝ ΕΧΩ ΔΟΚΙΜΑΣΕΙ
ΑΥΤΟ ΤΟ ΑΝΑΨΥΚ-
ΤΙΚΟ!

Η ΤΗΛΕΩΡΑΣΗ ΛΕΕΙ ΟΤΙ ΠΡΕ-
ΠΕΙ ΝΑΝΑΙ ΚΑΛΗ! ΠΡΕΠΕΙ
ΝΑΝΑΙ ΚΑΛΗ!

Η ΑΔΕΛΦΙΚΗ ΑΓΑΠΗ

ΜΙΑ ΦΟΡΑ κι' έναν καιρό ήτανε ένας πατέρας που είχε δυο παιδιά — δυο αγόρια. Τό ένα, τὸ μικρότερο, ήταν πολὺ ἐργατικό καὶ φιλότιμο. Ὁλημερίς, δούλευε στὰ χωράφια τοῦ πατέρα του. Τὸ ἄλλο, τὸ μεγαλύτερο, ήτανε τεμπέλης. Ξημεροδραδισαζόταν στὰ καφεμεία καὶ ποτὲ δὲν δούλευε στὰ χωράφια, ἔτρωγε κι' ἔπινε κι' ἔπαιρνε χρήματα ἀπὸ τοὺς κόπους τοῦ μικροῦ ἀδελφοῦ του.

*

Γέρασε ὁ πατέρας, κάλεσε τοὺς δυὸ τοῦ γιουὺς καὶ τοὺς εἶπε :

— Παιδιά μου, ἐγὼ γέρασα. Μπορεῖ καὶ νὰ πεθάνω. Γι' αὐτό, θέλω νὰ σᾶς μοιράσω δίκαια τὴν περιουσία μου, νὰ παντρευτῆτε, νὰ γίμετε καὶ σεῖς νοικοκυραῖοι. Βέβαια, ὁ μικρὸς δούλεψε πολὺ. Ὁ μεγάλος, ὅχι. Θὰ μπορούσα νὰ δώσω περισσότερα στὸν μικρό, κι' αὐτὸ θὰ ἦταν δίκαιο. Ὅμως, δὲν θέλω νὰ δάλω διχόνοια ἀνάμεσά σας. Εἴσαυτε ἀδέρφια καὶ θέλω νὰ ζήσετε ἀγαπημένοι. Γι' αὐτό, ἀποφάσισα νὰ μοιράσω... σὰν ἄνθρωπος... Θὰ πάρετε ἄ-

κριδῶς, μισὰ-μισὰ ἀπὸ τὰ χωράφια μου, γιὰ νὰ μὴν ἔχη παρὰπομο κανεὶς σας.

— Καὶ τὸ λὲς δικαιοσύνη αὐτό; φωνάζει ὁ μεγάλος τοῦ γιου. Καλύτερα νὰ μὴ μοιράσης σὰν ἄνθρωπος. Καλύτερο νὰ μοιράσης σὰν Θεός. Γιατί ὁ Θεός, σὲ ἄλλους δίνει τὰ πάντα καὶ σὲ ἄλλους τίποτε. Δὲν ξέρει, δηλαδή, αὐτός, τί κάνει;

— Ἐγὼ, δὲν εἶμαι Θεός, λέει ὁ πατέρας. Ἐγὼ ξέρω τὴν ἀνθρώπινη δικαιοσύνη. Γι' αὐτὸ θὰ σᾶς μοιράσω τὰ χωράφια μου, μισὰ-μισὰ...

— Ὅχι! Θὰ μοιράσης σὰν Θεός! Ὁ Θεός ξέρει τί κάνει! ἐπέμενε ὁ μεγάλος ἀδερφός. Καὶ νὰ γιατί: Ἡ περιουσία σου εἶναι μικρή. Ἐάν τὴν μοιράσης στὰ δύο, θὰ γίνῃ, γιὰ τὸν καθένα μας, πρὶο μικρότερη. Ὁ ἀδερφός μου, ἐργατικός καθὼς εἶναι, μπορεῖ νὰ ζήσῃ φτωχά. Ἐγὼ, ποὺ δὲν... ἔμαθα νὰ δουλεύω, μὲ τὴ μισή περιουσία, θὰ πεθάνω τῆς πείνας... Ἐνῶ, ἂν τὴν πάρω ὁλόκληρη, μπορεῖ νὰ ζήσω... λίγα χρόνια μ' αὐτήν!

*

— Ἀκουσε νὰ σοῦ πῶ! λέει θυμωμένος ὁ πατέρας. Ξεχνᾷς ὁ-

τι ἡ περιουσία εἶναι δική μου, καὶ τὴν κάνω ὅ,τι θέλω; Δὲν θὰ μοῦ πῆς ἐσύ τί νὰ κάνω... Ἐγὼ, δὲν μπορῶ νὰ ἀδικήσω τὸν ἀδερφό σου, ποὺ δούλεψε τόσα χρόνια. Καὶ τὰ μισὰ ποὺ σοῦ δίνω, παλλὰ σοῦ πέφτουν...

*

Τότε μίλησε καὶ ὁ μικρὸς ἀδερφός καὶ εἶπε:

— Πατέρα, ὁ ἀδερφός μου ἔχει δίκιο. Ἐπικαλέστηκε τὴν δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ. Ἐμεῖς δὲν ξέρουμε γιατί μοιράζει ἄνισα τὰ ἀγαθὰ στοὺς ἀνθρώπους. Κι' ἐπειτα, βρίσκω λογικά τὰ ὅσα λέει ὁ ἀδερφός μου. Δὲν ἔμαθα νὰ δουλεύω. Ἐγὼ, ἔμαθα. Μπορῶ, λοιπόν, νὰ ζήσω ὅπου κι' ἂν πάω. Ἐνῶ, ὁ ἀδερφός μου, τὴν ἔχει ἀνάγκη τὴν περιουσία. Κράτησε, λοιπόν, ὅ,τι νομίζεις ὅτι θὰ εἶναι ἀναγκαῖο γιὰ νὰ συντηρηθῇς στὰ γεράματά σου, καὶ τὰ ἄλλα, δόστω τοῦ ἀδερφοῦ μου!

— Καὶ σὺ, τί θὰ γίνῃς, παι-

δάκι μου; τὸν ρωτᾷ ὁ πατέρας.

— Ἐγὼ, θὰ ξενητευτῶ καὶ θὰ δουλέψω! Δὲν θὰ χαθῶ! Μὴ σὲ νοιάζῃ!

— Ὅχι, λέει ὁ πατέρας. Ἐγὼ, θὰ σοῦ δώσω τὰ μισὰ!

— Ἐν τάξει! λέει ὁ μικρὸς ἀδερφός. Τὰ παίρνω...

— Δόξα Σοι ὁ Θεός! λέει ὁ πατέρας.

— Ἀφοῦ τὰ πῆρα τὰ μισὰ, γινήκαμε δικά μου. Τὰ κάνω ὅ,τι θέλω. Ἐτσι δὲν εἶναι, πατέρα; ...

*

— Φυσικά! λέει ὁ πατέρας. Ἀφοῦ εἶναι δικά σου, τὰ κάνεις ὅ,τι θέλεις...

— Λοιπόν, τὰ χαρίζω αὐτὰ πρὶο πῆρα, στὸν ἀδερφό μου! καὶ μὴ φωνάξῃς, πατέρα. Ἐσύ εἶπες, ὅτι πρέπει νὰ εἴμαστε ἀγαπημένοι. Αὐτὸς εἶναι ὁ μόνος τρόπος νὰ μ' ἀγαπάῃ ὁ ἀδερφός μου. Ἀλλοιῶτα, θὰ πέσουμε σὲ διχόνοια...

Και πριν να πη λέξι ο πατέρας του, τόν φίλησε, φίλησε και τόν αδερφό του — και τούς δυο με πολλή αγάπη — κι' έφυγε.

✱

Δράμο πήρε, δράμο άφησε, τó παιδί, έφθασε, μετά από πολλές ημέρες, σέ μιά πολυάνθρωπη και πλούσια πολιτεία.

Σ' αυτή την πολιτεία, όμως, περισσότεροι ήταν οι στρατιώτες, παρά οι άνθρωποι. Τά μαγαζιά ήταν κλειστά και ό κόσμος, φοβισμένος, είχε κλειστή σπά σπίτια του.

Μη ξέροντας τί συμβαίνει τó παιδί, ρώτησε έναν στρατιώτη:

— Σε παρακαλώ, είμαι ξένος. Ήρθα μόλις σ αυτή την πολιτεία. Μπορεί νά μου πής, τί συμβαίνει;

— Άν είσαι ξένος, τού λέει ό στρατιώτης, καλά θά κάνης νά φύγης άμέσως. Γιατί σέ λίγο, θ' άρχισή ό πόλεμος...

— Μά, εγώ δέν βλέπω, λέει τó παιδί, κανέναν έχθρό νά πο-

λιονική την πολιτεία... Έξω άπό τά τείχη της δέν είναι κανείς...

— Ό πόλεμος θά γίνη μέσα στην πολιτεία, άπάντησε ό στρατιώτης. Θά πολεμήσουν με τά στρατεύματά τους, οι δυο γιοι όύ βασιλιά. Ό βασιλιάς γέραςε και θέλει νά μοιράση δίκαια τó βασίλειό του σέ δυο ίσια μέρη. Ό μεγάλος αδερφός, όμως, θέλει μεγαλύτερο μερίδιο. Ό βασιλιάς δέν τού τó δίνει και τώρα θ' άρχισή πόλεμος...

Μόλις τ' άκουσε αυτά τó παιδί άρχισε νά γελάει.

Ό στρατιώτης τότε θύμωσε και είπε:

— Δέν μου λές, παιδί μου, άναίσθητος είσαι; Ή εύχαριστίασαι πού θά χυθή αίμα άδερφικό;

Τό παιδί, όμως, θυμόταν την δική του, όμοια περίπτωση, και χωρίς νά τó θέλη, έξακολουθούσε νά γελά.

✱

Θυμώνει τότε ό στρατιώτης, τόν άρπαιξε, τόν έδεσε και μιά και δυό, τόν πάει μπροστά στό βασιλιά, γιατί έτυχε, αυτός ό στρατιώτης νά είναι με τó μέρος τού βασιλιά και όχι με τó μέρος τού μεγάλου τού γιου, πού τόν έχθρευόταν.

— Μεγαλειότατε, τού λέει ό στρατιώτης. Αυτός ό ξένος γελάει με την μεγάλη μας ευτυχία. Μά ρώτησε τί συμβαίνει, τού είπα τί ακριβώς συμβαίνει με τούς διαδόχους τού θρόνου σου και με σέ, και αντί νά λυπηθή για την τραγωδία μας, διαρκώς γελάει...

— Τί συμβαίνει, ξένο; τόν

Συνέχεια στή σελίδα 65

ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ ΤΟΥ ΠΟΝΤΙΚΟΥ

ΓΙΑ ΝΑ ΔΟΥΜΕ ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ ΠΙΟ ΔΥΝΑΤΟΣ ΑΝ ΤΟΥΣ ΔΥΟ ΜΑΣ!

ΓΚΡΡΡ! ΘΑ ΣΕ ΣΤΙΨΩ ΣΑ ΛΕΜΟΜΙ!

ΗΛΙΘΙΟΙ! ΑΝΤΙ ΝΑ ΜΑΛΩΝΕΤΕ, ΔΕΝ ΕΡΧΕΣΤΕ ΝΑ ΜΕ ΒΟΗΘΗΣΕΤΕ ΣΤΗΝ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ!

ΑΑΑΧ!

ΣΚΟΥΪΤ!

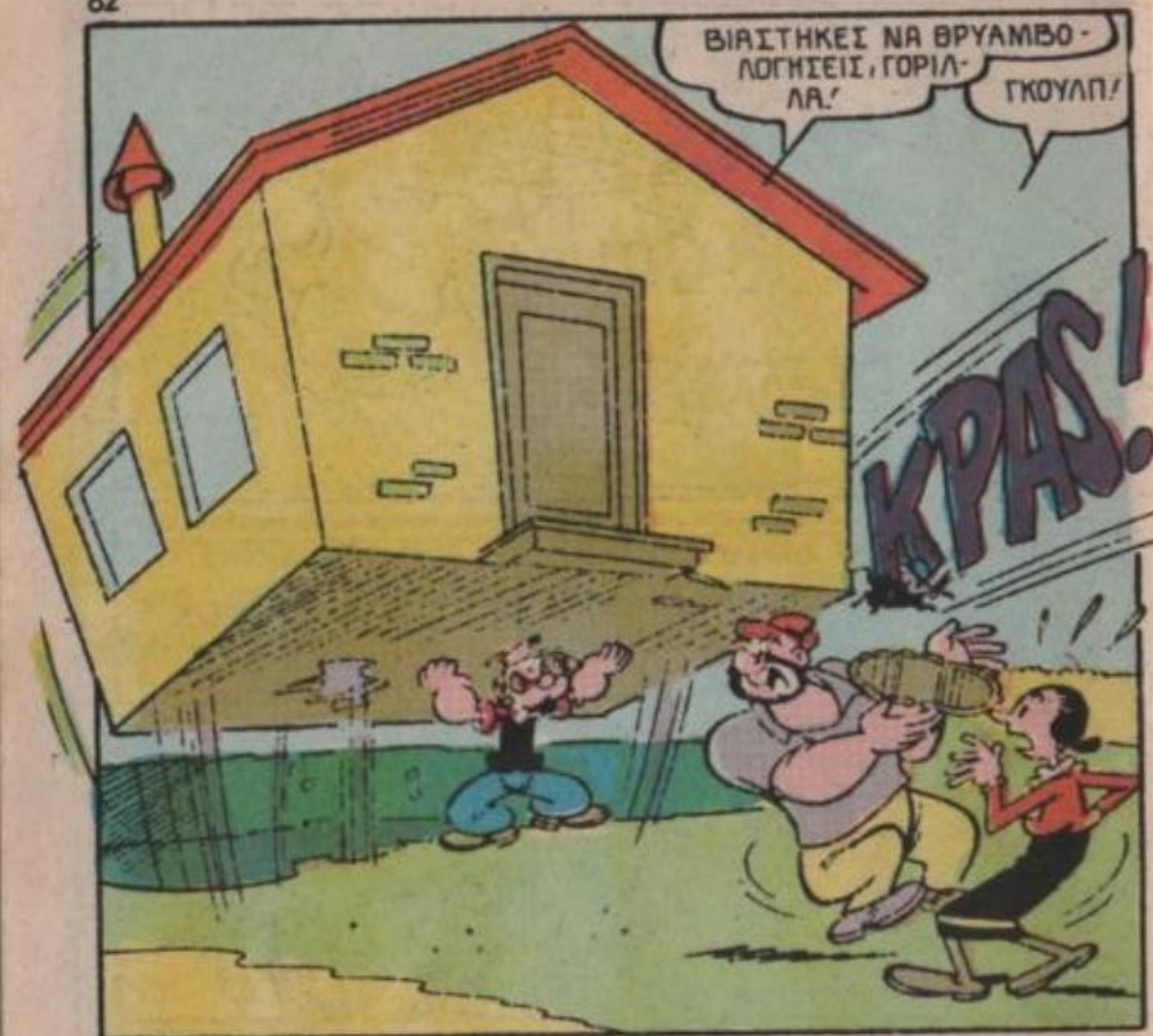

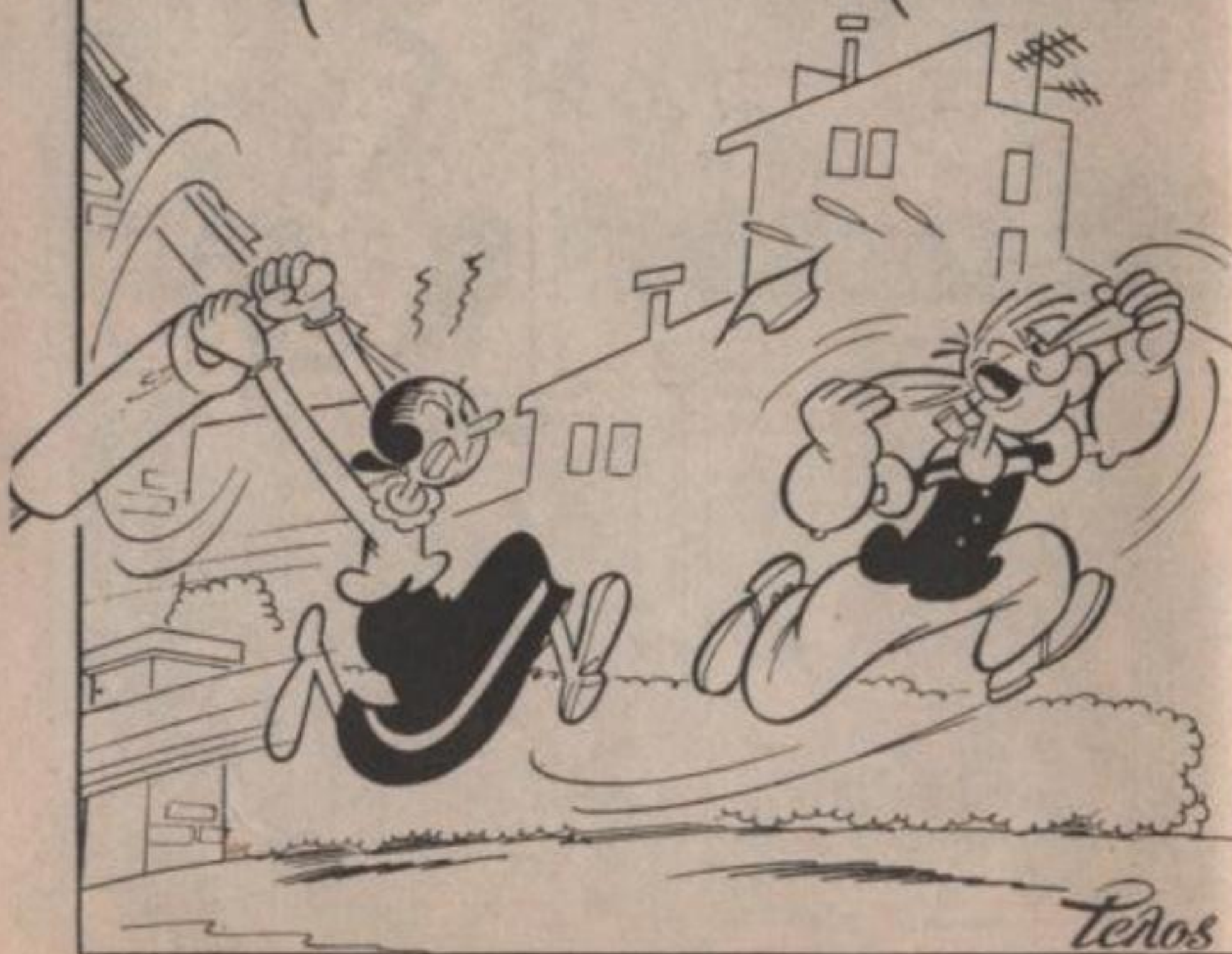
ΜΑ ΤΟΥΣ ΧΙΛΙΟΥΣ ΚΕΡΑΥΝΟΥΣ... ΑΠ' ΤΗ ΓΗ ΒΓΗΚΑΝ
ΕΚΑΤΟΝΤΑΔΕΙΣ!

ΜΑΜΑ ΜΟΥ!

ΘΑ ΣΟΥ ΣΠΑΣΩ ΤΟ ΚΕ-
ΦΑΛΙ Μ' ΑΥΤΟ!

ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΝΑ ΜΕΓΑΛΩΣΩ Τ' ΑΥΤΙΑ
ΜΟΥ ΚΑΙ ΝΑ ΓΙΝΩ ΚΑΙ ΓΩ... ΑΕΡΟ-
ΠΛΑΝΟ!

Συνέχεια απ' τη σελ. 50

ρωτάει. αὐστηρά ὁ βασιλιάς. Για γέλια εἶναι, πού θὰς ἀπὸ τοὺς δυὸ γιουὺς μου, ζητάει μεγαλύτερο μερτικό ἀπὸ τὸ βασιλῆό μου καὶ θέλει νὰ ἀδικήσῃ τὸν ἀδελφό του; Γιατὶ γελάς, πές μου...

*

— Μεγαλειότατε, τοῦ λέει τὸ παιδί, δὲν γελάω γι' αὐτό! Γελάω γιατί ἢ φτωχὸς εἶσαι ἢ βασιλιάς, τὰ ἴδια σοὺ τυχαίνουν. Καὶ σκέφτομαι, πού πάλι καλά, πού ὁ δικὸς σας γιὸς ἀφίνει μερίδιο στὸν ἀδελφό του. Ἐμένα, ὁ ἀδελφός μου, κράτησε ὅλη τὴν περιουσία τοῦ πατέρα μου καὶ μένα δὲν μοῦ ἔδωσε τίποτε...

— Καὶ σύ, γιατί ὑποχώρησες, ἀφοῦ εἶχες δίκιο; ρωτάει ὁ βασιλιάς.

— Γιατί, σκέφτηκα μεγαλειότατε, ὅτι μεγαλύτερη ἀξία κι' ἀπὸ τὴν περιουσία, ἔχει, τὸ νὰ εἶμαι ἀγαπημένος μὲ τὸν ἀδελφό μου, τοῦλάχιστον, γιὰ νὰ μὴν εἶμαι ἐχθρός. Γιατί, οἱ περιουσίες γίνονται καὶ χάνονται, τ' ἀδέρφια ὅμως, εἶναι αὐτὰ πού εἶναι! Κι' ἐγώ, δὲν εἶχα ἄλλον ἀδελφό. Καὶ τὸν ἀγαπούσα!

Ἐπεσε σὲ μεγάλη συλλογὴ ὁ βασιλιάς ἀπ' αὐτὴ τὴν ἀπάντησι τοῦ παιδιοῦ.

*

Ἐπειτα, ρώτησε:

— Λές δηλαδή, πὼς πρέπει νὰ κάνω κι' ἐγώ τὸ ἴδιο;

— Δὲν μοῦ πέφτει λόγος ἔμένα, μεγαλειότατε, λέει τὸ

παιδί. Ἀλλά, ἂν ἤμουν στὴ θέσι σου, ἀντὶ ν' ἀφήσω τὰ παιδιὰ μου νὰ κάνουν πόλεμο καὶ νὰ σκοτωθοῦνε, θὰ μοίραζα ὅπως θέλουν. Θὰ ὑποχωροῦσα. Γιατί, ἀργότερα, θὰ εἶναι ἀγαπημένοι. Θὰ εἶναι ἀδελφοί. Κι' ὅχι σκοτωμένοι ἴσως, καὶ μαζί τους, τόσοι ἀθῶοι στρατιῶτες τους...

*

— Δίκιο ἔχεις λέει τότε ὁ βασιλιάς. Κανείς ὑπουργός μου, κανείς σύμβουλός μου δὲν μὲ συμβούλευε ἔτσι. Μὲ κάνεις εὐτυχισμένο παιδί μου! Ἀποφεύγω τὸν πόλεμο καὶ τὸ φόνο τῶν παιδιῶν μου.

*

"Υστερα, αφού σταμάτησε λίγο να μιλάει και σκέφτηκε, ρώτησε το παλικάρι:

— Σε ποιά περιοχή μένει ο πατέρας σου και ο αδερφός σου;

— Ού! Πολύ μακριά, βασιλιά μου! Στον Πράσινο Κάμπο, που είναι πίσω από τα Γεράνια βουνά! Λέει το παλικάρκι.

Τότε, ο βασιλιάς, φώναξε δυνατά:

*

— Λοιπόν, παιδιά μου, σε διορίζω διοικητή όλης αυτής της επαρχίας, για τη σωτήρια συμβουλή που μου έδωσες και με έσωσες!

Διατάζει άμεσα να γίνη το διάταγμα και μετά καλεί τα δύο του παιδιά.

"Όταν εκείνα, ήρθαν μπροστά στον πατέρα του, εκείνος τους λέει:

*

— 'Εν τάξει, παιδιά μου! Θα γίνη η μοιρασιά όπως θέλει ο μεγάλος αδερφός. Γιατί, μεγαλύτερη αξία έχει η αγάπη μεταξύ σας και η ζωή σας, παρά όλα τα βασίλεια του κόσμου! Βασίλεια, χάνει και κερδίζει κανείς πολλά, αδερφούς όμως, έχει αυτούς που έχει και όχι άλλους!

Και, γυρίζοντας προς το παιδί που βρισκόταν δίπλα του, συνέχισε:

— Αλλά που σας είπα, με δίδαξε αυτό το φτωχό παιδί! Καθώς τα άκουσε ο μεγάλος

αδερφός, ο μεγάλος γιός του βασιλιά, που ήθελε άδικη μοιρασιά, δάκρυσε.

Και άπειθυμόμενος στον πατέρα του είπε:

— "Όχι, πατέρα! Τώρα κατάλαβα τί αξία έχει η αγάπη του αδερφού! Θα μάς μοιράσης το βασίλειο, όπως θέλεις εσύ! "Ισια-Ίσια..."

Κι' έγινε ακριβώς έτσι, όπως ήθελε ο βασιλιάς.

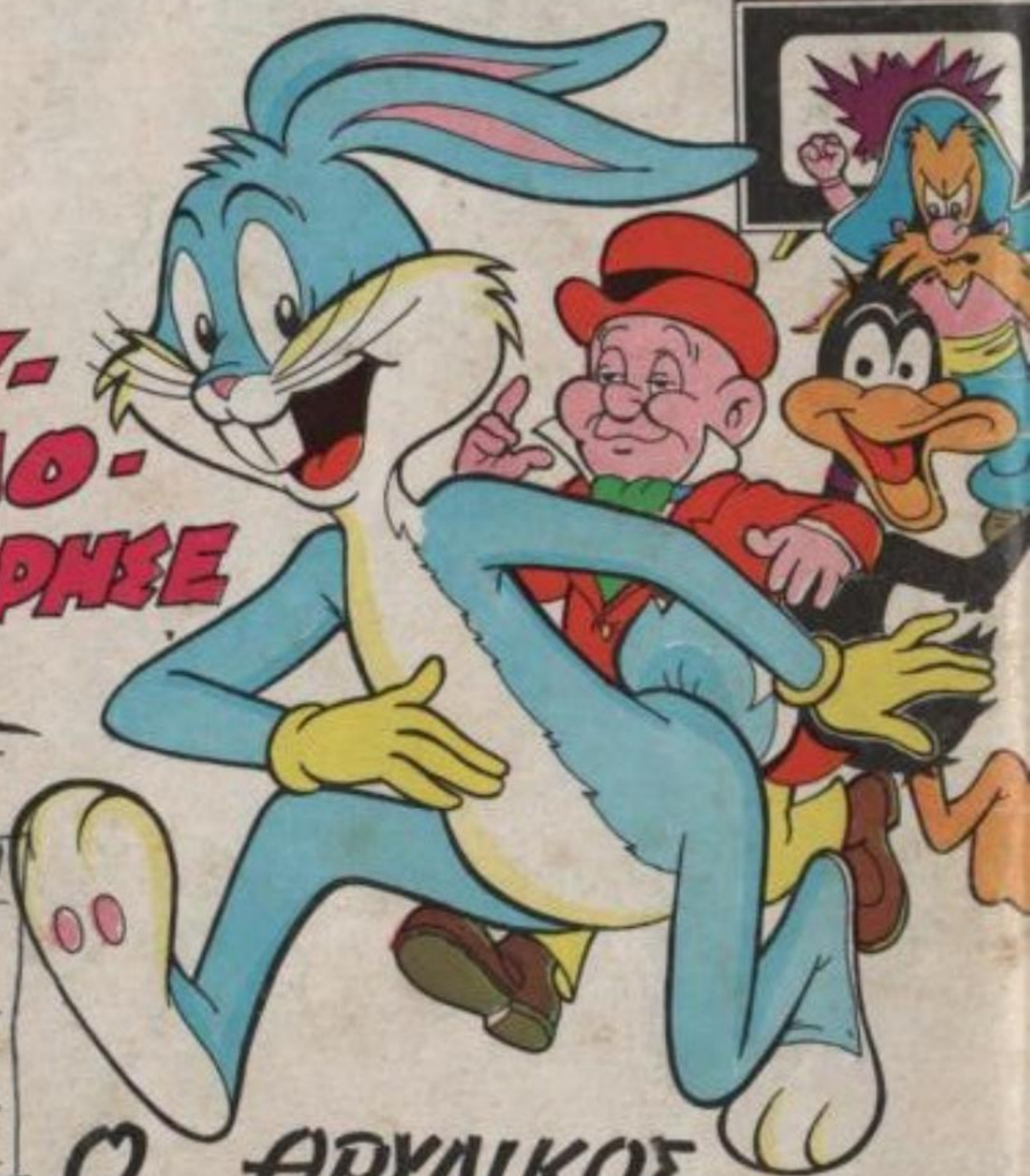
Και πέρασαν αυτοί καλά κι' εμείς καλύτερα!

Ζητείστε τα απο
οδη τα περιπτερα

**ΚΥ-
ΚΛΟ-
ΦΟΡΗΣΕ**

Ο... ΘΡΥΛΙΚΟΣ

ΜΠΑΤΚΕ

ΜΠΑΝΝΥ

και η παρέα του!

Σ' ΕΝΑ ΝΕΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ